

Tal dia
com
avui fa...

1 any Rebuig total
El Pacte Nacional pel Dret a Decidir troba antidemocràtiques les imputacions pel 9-N i dona suport als que han de declarar.

10 anys Reacció unànime
La societat civil qualifica d'"escàndol" la suspensió de la cimera europea. Maragall carrega contra l'executiu central.

20 anys Sense càstig
L'aparell del Partit Socialista de Catalunya no castiga Raimon Obiols i aprova per majoria la seva gestió al capdavant del partit.

Full de ruta

Miquel Riera

El ministre hámster

Gran argument del ministre Fernández Díaz per negar el genocidi comès pels espanyols a Amèrica: "A les Amèriques espanyoles no hi havia reserves com en altres punts del continent." És a dir, els salvatges a Amèrica van ser els britànics i no pas els espanyols perquè els primers van establir reserves per als indígenes i els segons no. Valga'm Déu! Ministre, diríem més aviat que salvatges, racistes, colonialistes, sectaris, mancats d'escrúpols i amb gens de respecte per la vida humana ho van ser quasi tots els que, a partir del segle XV van travessar l'Atlàntic per conquerir –sí, conquerir– terres, fama i riquesa. Els espanyols, els anglesos, els francesos i els portuguesos i molts d'altres, catalans inclosos. Per això els deien "conqueridors" i no una altra cosa. Almenys així ho feia la historiografia espanyola. O no era així, ministre? O no va ser per lloar conquestes i el gran imperi espanyol perdut que el franquisme va decidir promoure el 12 d'octubre com la gran festa, primer de la Raça i, més tard, de la Hispanitat?

Fernández Díaz encara té el cervell amanit amb la informació rebuda a l'escola franquista, aquella del "Catón" i les "montañas nevadas"

El ministre Fernández Díaz i l'estat que representa no paren de fer el ridícul. Perquè una cosa és defensar legítimament una festa "nacional" espanyola que més aviat desperta animadversió, sobretot a Catalunya, i l'altra és imposar-la a còpia d'ordres judicials i de repetir fal·làcies històriques, com va fer ahir el ministre. El problema és que Fernández Díaz encara té el cervell amanit amb la informació rebuda a l'escola franquista, aquella del *Catón* i les *montañas nevadas*, *banderas al viento* en què els *conquistadores* portaven la *bona nova* a uns indis que els rebien alegres i esperançats. Que som al 2016 i la història d'Amèrica ja s'explica de manera ben diferent!

La seva sí que és indigència cultural, ministre. Vostè sí que sembla un hámster rodant a la seva roda i no anant enlloc. Vostès sí que són una "lletania". I no pas els independentistes i el procés. Nosaltres avancem. Vostès encara viuen al segle XV.

Tribuna

Eduard Rodríguez Villaescusa. Arquitecte

El model Copenhaguen

El jurat del Premi Europeu d'Espai Públic 2016 ha creat la figura del Reconeixement Especial, per a recalcar el mèrit de la ciutat de Copenhaguen. Amb aquest guardó el jurat reconeix l'aposta dels successius governs de la ciutat per aconseguir un espai públic que prioritzi ciclistes i vianants. La ciutat de Copenhaguen, amb 569.557 habitants i prop de 90 km² (un terç de població per igual superfície que Barcelona) té gairebé 400 km de pistes d'ús exclusiu per a bicicletes. Barcelona té uns 116 km de carril bici i preveu triplicar-ho el 2018, arribant a 348 km. Al centre de Copenhaguen el 55% dels desplaçaments es fan amb bicicleta i 9 de cada 10 danesos en són propietaris d'una. A tot aquest gran nombre de bicicletes particulars cal afegir, a més, les bicicletes d'ús públic i les de lloguer, destinades principalment als turistes.

LES VIES EXCLUSIVES PER A BICICLETES estan sincronitzades per adaptar-les a la seva velocitat, uns 20 km/hora, i afavorir així la seva utilització, i evitar posar el peu a terra. Al barri perifèric de Nordhavnen, actualment en construcció, s'estan projectant

pistes per a ciclistes de 6 m d'amplada en cada sentit, permetent circular xerrant per parelles i l'avançament d'un tercer. En diuen ciclisme social. Per a cada habitatge es preveu un mínim d'una plaça de cotxe i de 2 a 5 per a bicicletes, de les quals una adaptada als tricicles que els danesos utilitzen per al transport dels infants o de petites mercaderies.

UN SISTEMA TAN ESPECIALITZAT TÉ, però, contrapartides. Evidentment no trobes taxis en una ciutat tan abocada al transport de les dues rodes; malgrat que són tan necessaris en determinades ocasions, només

pots accedir als taxis al microcentre, lloc freqüentat per turistes, que en són els usuaris potencials. Però el que és preocupant és que l'espai públic que ocupen les bicicletes va en detriment de l'espai que hauria de ser per al vianant. Las voreres són plenes de gom a gom de bicicletes estacionades lligades al mobiliari urbà, a les baranes o als llocs d'aparcament, quan no a unes grans barres horitzontals fixades expressament a les façanes. D'aquesta manera l'espai de circulació per als vianants en determinades zones es redueix dràsticament, i els manillars de les bicis estacionades són un ham traïdor que atrapa les butxaques dels vestits d'aquells que hi passen pel costat.

EN AQUESTA Lògica de mobilitat intensiva de dues rodes, i en l'avinentsa que encara resulta utòpic prescindir dels vehicles de motor, les voreres són l'espai més crític, sostraint a l'àmbit del vianant un territori que li era, i li és, consubstancial. En aquest marc els col·lectius més afectats són els de les persones amb mobilitat reduïda, ja que en el cas de Copenhaguen ni tan sols s'han preocupat d'eliminar les barreres arquitectòniques existents a les voreres.

“L'espai públic que ocupen les bicicletes va en detriment del que seria per al vianant”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La importància del poder polític

■ Potser no som prou conscients de com podem cedir, fàcilment, davant la seva influència. Cal creure el discurs polític, o caldria fer l'esforç, necessari, per diferenciar la veritat de la mentida? Veiem com aquesta última, sovint, s'utilitza al servei dels interessos polítics. Hem vist, doncs, com amb autèntica hipocresia s'ha intentat justificar i fins i tot s'ha donat suport a conspiracions del partit polític en el poder. Diríem que, en el moment actual, situar-se en la realitat requereix, més que mai, un seriós exercici de reflexió.

JOSEP DE LUCA FORS
Tordera (Maresme)

Ni quarts ni hores

■ Fa pocs dies que hi ha hagut la polèmica desaparició d'alguns accents diacrítics. Fa

temps, però, que està en perill d'extinció l'expressió de les hores en català. Els de la meua generació poques vegades quedem a dos quarts de quatre, ho fem a les tres i mitja. La influència del castellà i de l'anglès s'ha imposat i la forma genuïna catalana s'utilitza poc. Cada vegada hi ha més gent que si dius l'hora en català et demana: "Això, exactament, quina hora és?" Hauríem de fer una campanya per reivindicar i protegir els nostres quarts de vuit o un quart i mig de set.

GUILLEM CASTANYER
Casserres (Berguedà)

Cap de Creus

■ El paratge de Tudela és una zona natural privilegiada del cap de Creus a la qual pots endinsar-te per una ruta senyalitzada. Fins fa poc l'espai estava ocupat per un munt de construccions del Club Mediterráneo. L'aprovació de la llei

de protecció del cap de Creus en va permetre la demolició. Avui dia no queda ni rastre de les edificacions. És un lloc extraordinari que cal conèixer. Vàrem tenir l'encert de visitar-lo fora de temporada alta i en dia laborable. Per accedir-hi cal prendre una estreta carretera que comunica Cadaqués amb el far del cap de Creus. Per facilitar la visita i a prop del paratge s'ha habilitat una esplanada per deixar-hi el vehicle (és l'únic lloc adequat proper a l'inici de la ruta). Incomprendiblement, però, no més es pot accedir a aquest aparcament els caps de setmana. De dilluns a divendres una tanca ho impedeix. M'agradaria conèixer quin n'és el motiu. Suggestiria a l'autoritat encarregada de la mobilitat de la zona que s'ho replantegés. O, si més no, que digui on recomana aparcar els vehicles de dilluns a divendres.

FRANCESC GIRALT MARTÍNEZ
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

Els operadors de viatges

■ Vaig fer, mitjançant eDreams, la reserva d'un bitllet d'avió de Tenerife a Barcelona en la qual anava inclosa una maleta (fins a 15 kg) per la qual vaig pagar 40 euros de suplement. Quina no va ser la meua sorpresa quan, al anar a facturar, Raynair sí que va admetre la meua reserva per al bitllet d'avió però no així per la maleta, de manera que, malgrat les meves protestes, vaig haver de tornar a pagar (50 euros) perquè l'atenció a l'usuari és més aviat una desatenció, i no varen fer res per resoldre el problema.

No sé quina mena de tripijoc té muntat Ryanair amb eDreams, però això sembla més aviat una estafa i al meu país se'n diu robar. Així que ja ho sabeu: aneu amb compte.

VICTORIA PIJUAN CIURO
Barcelona